

Vir ágszirmok beleolvas ó 2. fejezet

Ariana, cs üt ört ök 14 december 2023 - 21:58:21

2.

J áci nt a pad t áml áj án ü lt, l á b át az ü l Qk én nyugtatva. A harmadik cigarett áj át sz ívta, a f ü l ében ü v ölt ött a zene, Q t pedig ellept ék az eml ékek. A j átsz ót éri focip ály át figyelte, a gyerekek lelkes j át ék át. B ár mennyire ut álta a focit, n éha hi ányolta. Akkor m ég voltak bar átai, a csapatt ársai, és hi ába kapott ki érte nem is egyszer, im ádott vel ük l ógni.

Sosem érdekelte a sport. Veszt ére az apja rajongott érte, és a fi ú legnagyobb sajn álat ára tehets égesnek bizonyult. Gyors volt és prec íz, a kitart ása pedig messzemen Q en meghaladta a t öbbie k ét. M égsem tudta kiv ívni az apja elismer és ét. A figyelm ét bezzeg megkapta, csak épp nem úgy, ahogy v ágyott r á.

Megborzongott. Mindene f ájt, és b ár egy ideje leszokott r óla, hogy megn ézze mag át ruh átl anul a t ük örben, sejtette, mennyi k ék-z öld folt van rajta. Pszint én rem élte, hogy h étf Q re nyomuk sem lesz, mert fogalma sem volt, milyen magyar ázattal rukkol el Q, ha Peti r ák érdez.

Elmosolyodott, amikor az egyik kisfi ú elesett r úg ás k özben. N ála sohasem fordult el Q, hogy felbukott volna a saj át l á b ában. N éha j ólesett volna visszamenni, legal ább egy-egy edz és kedv é ért, de nem tehette. Az edz Q k étszer k érdezett r á az apj án ál a

s ér ü l éseire, mire a f érfi fogta, és kivette a csapatb ól. J áci nt sosem hitte volna, hogy valaha nosztalgi ával fog gondolni az eg észre. Akkor felmer ült benne, hogy mindent elmond, de hamar r áj ött, hogy csak m ég t öbbet rontana a helyzeten. Az anyj át m ár így is el üld özte az apja, mi lett volna Lilivel, ha Q t is kidobja? És Q mihez kezdett volna az utc án, a t él k özep én?

Messzire dobta a csikket, és a t érd ére t ámaszkodott. Össze kellene szednie mag át, és elindulni, de nem érzett el ég er Q t a mozdul áshoz, akkor sem, ha sietni m ég rosszabb lesz.

Éhes volt, a gyomorsav marta, de nem b írt enni, és k ü l önben is elfogyott a zsebp énze. V álaszthatott, vagy cigarett át vesz, vagy uzsonn át. Az el Qbbi mellett d önt ött. Az iskolai eb éd viszont m ár r ég volt, J áci nt pedig csak rem élte, hogy nem lesz vacsora n élk ü l a szob áj ába zavarva.

Felpillantott, amikor megl átta az ismer Qs r ózsasz ín ruha szeg ély ét. Lili r ühellte a r ózsasz ín minden árnyalat át, az apjuk viszont ezt szerette rajta, így azt viselte, hogy ne bosszantsa fel. J áci nt ebb Q l a

szempontból szerencsésnek érezte magát, mert azt vett fel, amit akart.

Mi a baj?

Jácint megvonta a vállát, a gyomra viszont jól hallhatóan korgott. Lili elnevette magát, majd a táskájában kezdett kutatni, és elővett egy csomag kekszet. Jácint hallásként kapott utána.

Ebéd óta nem ettél? – kérdezte a lány kedvesen. Jácint bólintott, Lili pedig megcsóválta a fejét. – Bezzeg a bagó, az megy. Jácint nem szólt semmit, nem is evett. Lili leült mellé, a fölé mögött egy rakoncátlan tincset. Jácint elmosolyodott.

Hogy vagy?

Jácint mosolya azonnal lehervadt.

Túl élelem.

Sajnálom, hogy helyettem & motyogta tétováz Lili, Jácint azonban nyögősen félbeszakította.

El ne kezd!

Barát ez most a hüga hibája volt, Jácint nem akart haragudni rá. Azt akarta, hogy Lili se ostorozza magát. Ha a lány nem húzza fel az apjukat a kémiához, akkor más ügyet talált volna. Igazából mindegy, ok mindig akadt.

Menjünk?

Ideje lenne – felelte Lili csendesen, maga elé rándulva. Jácint hozzátámaszkodott, gyors puszit adott az arcára, majd leugrott a padról, és a kezét nyújtotta neki.

A holnapi tőzre sokat kell készülni – sóhajtott. A szívekkel jól boldogult, az évszázadokkal is, de a humán tárgyakra mindig több energiát kellett fordítania. Lili pont az ellentéte volt, jól kiegyensúlyozott egymást.

Legalább most én tudok segíteni.

Jácint bólintott. Egy kicsit már készült az órák közötti szünetekben, úgyis unatkozott. Barátai már nem nagyon maradtak, mióta gimibe kerültek, egyikük sem igazán nyitott új emberek felé. Persze ez ért mindketten hamar kirekesztettek lettek, bár legalább egymásnak ott voltak.

Ha apa megtudja a fizikát &

Jácint felnyögött. Az apjuk mindig ellenkezett a jegyeiket, akár munka közben is. Jobb esetben lehiggadt, mire hazaért, de ha egész nap volt ideje megnézni a rendszert, akkor telibe kapták a haragját. Jácint igyekezett nem mutatni, mennyire retteg.

Ha hazaért, te gyakorlod a hegedőt.

Jácint kezdett volna bele a lány, de a fiú leintette.

Szereti, amikor játszol.

És ha ma is rajtad csattan? – kérdezte idegesen a lány. Jácint

sok áig nem felelt, mert attól félt, a hangja elárulná.

Nem lesz semmi baj. Csak & heged ülj, jó? Én is szeretem hallgatni. Segít.

Jácint figyelte, ahogy Lili gyors mozdulattal a szeméhez nyúl, és sejtette, hogy egy könnyecseppet törölle.

Jó.

Jácint összekuporodva ült az ágya előtt a földön. A homlokát a térdén nyugtatta, zihált, pedig minden egyes légvétel fájdalmat okozott. Fel akart kelni, de egyszer csak nem bírta összeszedni magát ahhoz, hogy megmozduljon. Amikor végül megtette, elfeküdt a padlón. Csak az ajtó nyitódására nézett fel, bár nehezen fokuszált hűga alakjára.

Megfogsz főzni? – suttogta a lány, Jácint azonban nem mondott semmit. Segítek felkelni? – érdeklődött Lili kedvesen, aztán hezitálva hozzátette: Kik is érjelek a mosdóba?

Jó itt – felelte végül Jácint, a hűga azonban nem hagyta annyiban a dolgot.

Segítek.

Jácint úgy érezte, mintha ólomból lennének a tagjai.

Nyöszörgőve engedte, hogy a hűga az ágyba segítse, és ráhúzza a takarót, a haját simogassa.

Apa? – kérdezte halkán, Lili ujjai pedig megtorpantak.

Elaludt. Az üvegekben állva reggelig nem kel fel.

Jácint megkönnyebbülten sóhajtott fel. A hűgs párnához nyomta az arcát.

Énekelsz nekem?

Mir?!

Nem tudom. A tavaszról olyan szép dalokat tudsz – mosolyodott el a fiú. Lili szinte azonnal belekezdett az éneklésbe, Q pedig egyre elnehezül Q tudattal hallgatta.

Amíg Q fókira járt, Lili szolfézásra, zongorára és hegedűre. A lány maga is rajongott a zenéért, és Jácint néha féltékeny volt rá, amiért neki maradt mentsevére. El tudott menekülni a dallamok közété, Q pedig jobb híján próbált szintén ebbe kapaszkodni.

Alszol?

Még nem.

Lili melléd Qlt, átölelte. Jácint megfeszült, aztán eszébe jutott, hogy az apjuk úgyis részeg álomban fetreng a szomszéd szobában. Amikor legutóbb együtt találtak Qket, olyan dolgokat vágott hozzájuk, amiket Jácint sosem fog neki megbocsátani. De akkor szerencsére csak Q kapott érte, még ha Lili végig is nézte a verést.

Kell az első Qsegélydoboz? – faggatta a lány.

Nem. Holnapra jobb lesz v álaszolta J ácsint, pedig tudta, hogy a h úga nem hisz neki.

Megnyugtatta a tudat, hogy hetek óta nem látott a lányon egyetlen foltot sem. Bevált, hogy azt tanácsolta neki, kivágottban járjon, és az összes hosszú ujjú ruháját eldobta vagy elnyitotta. Mintha ez visszafogta volna az apjukat vele szemben, mert szerette, ha a lány csinos, és mások dicsérik. De J ácsint tudta, hogy Lili minden egyes alkalomra pontosan emlékszik.

Tegnap & kezdett volna bele Lili, J ácsint viszont villámgyorsan vágott közbe.

Nem akarok beszélni róla.

Útálta, amikor a h úga érte aggódott. Neki legalább kevesebb következmennyel kellett számolnia, Lilivel ellentétben. És Q kibírja.

Ma is?

Nem.

Lili a lehet Q legóvatosabban ölelte át, amikor azonban J ácsint figyelte rá, hogy egyre nyugodtabban lélegzik, könytelen volt véget vetni az idillnek.

Menj át a szobádba, jó?

Lili a homlokának támasztotta a sajátját, és közvetlen közelről nézett a szemébe. A zöld árnyalatot, édesanyjuk színét, mindketten örökölték.

Szeretlek.

En is. Sipirc! mondta J ácsint, mosolyt erőltetve magára.

Hagyd nyitva a szobám ajtaját, és zárd be a térdettedhez, majd hátat fordított. Úgysem bírt rendesen aludni, amikor mindene sajgott.

J ácsint türelmetlenül figyelte maga körül az embereket. Alig várta, hogy végre egyetlen percre egyedül lehessen, de úgy tűnt, épp mindenki ezt a mosdót akarja használni a plázában.

Felhúzta a pulóverét, és csaldóttan bámulta a tükörképét. Az el Qz Q hét rosszabbul alakult, mint az elmúlt hónapokban bármelyik, és ez nagyon látszott a testén. Ráadásul olyan helyeken is tele volt foltokkal, ahol nehezen tudná kimagyarázni.

Rajtakapottan igazította meg a ruháját, amint lépteket hallott. Felkapta a táskáját, és nehéz szívvel indult útnak. Nem akarta lemondani a találkozásról. Egy ideje ezek az alkalmak varázslatként hatottak rá. Volt mit várni, volt miért élni. Jobban elviselt bármit, csak teljenek a napok, és ismét láthassa Q-t.

Már felszállt a buszra, amikor üzenetet írt.

Nagyon fáradt vagyok. Vev Q vagy filmezésre is, vagy hagyjuk inkább?

Reménykedett. Bámulta a jelzést, hogy a férfi éppen gépel, és levegőt is alig mert venni.

Mit szeretnél nézni?

Jácinton végigsöpört a megkönnyebbül és. Eddig nem nagyon tudta hová tenni, hánynak állnak egymással, mert minden alkalom a szexről szólt. Persze pont Q javasolta, hogy ne legyen több. Ne legyen hősé, ne mondják ki, hogy & Hiszen mit ígérhetett volna?

Rád bízom.

Amikor néhány hónapja megismerte Petit, nem igazán remélt semmit. Hetekig beszélgettek a neten, de amikor a férfi felvetette, hogy találkoznia szeretne, Jácint azonnal nemet mondott, s Q-t, egyhétig még az üzenetekre sem válaszolt. Aztán nem bírta tovább, így belement a személyes ismerkedésbe. Eleinte szigorúan baráti alapon, de ezt nagyjából két hét alatt felülírta benne a vágy.

Pedig rettegett az érintésektől. Peti a tapasztalatlan szőke lányára írt, és nagyon meglepődött, amikor nemet mondott a kapcsolatra.

Barátság, extrákkal, ebben benne volt. Pedig annyira mást akart & Most is, amint meglátta Petit, zubogott benne a vágy. Ahhoz viszont, hogy bármi történeten keresztül, le kellene vetkőznie, vagy legalább azt elérnie, hogy teljes szőke legyen vegye Q-ket körül. Elvetette az ötletet, túl körülményesnek találta.

A filmet viszont unta. Élvezte, hogy Peti közelében lehet, hogy hozzá hasonlít, a simogatások és csókok viszont annyira kevésnek bizonyultak.

Nem értelek süttögni a férfi a fülébe. Be vagy indulva. Te mondtad, hogy ma ne.

Jácint rajtakapottan húzódtól el, és észkelte Qdől kicsit távolabb, a férfi erre értetlenül bámult rá.

Bocsánat nyögte ki a fiú. Ha messzebb vagyok, jobban ellenállok.

Peti felnevetett. Jácint imádkozta ezt a hangot, a férfi ellágyuló vonásait, amikor jókedve volt. Igaz, az önuralmát nem segítette.

Ha ennyire fáradt vagy, kényeztetlek én mosolygott rá Peti, de Jácint azonnal elütötte a kezét, amikor a nadrágja gombjához nyúlt. A férfi visszavonult, viszont még értetlenebbnek látszott, mint azelőtt.

Jó, ha a film nem érdekel, szexkizárva, akkor beszélgethetünk is. Még életemben nem találkoztam pasival, aki csak adni szeretne az örökös szexet.

Jácint menekülni akart. Felült, Peti azonban elkapta a karját. Ezzel viszont éppen, hogy övelte benne a pániót. Jácint megfagyott, az arcán azonban pontosan látszódnia, mi látszódnia benne, mert Peti

elengedte, s Qt m ég a kez ét is ártatlanul felemelte.

N éha megijesztesz.

J ácsint nagyot nyelt. B ízott a f érfiban, annyira sz ívesen ki önt ötte volna a lelk ét, és m ár majdnem megtette, amikor meggondolta mag át. Csak elijeszten é. Kinek kellene egy ennyire probl ém ás sr ác?

Vissza ülsz?

J ácsint b ólintott. Ism ét leereszkedett a kanap éra, t étov án a f érfinek d Qt. Így, hogy nem l átta az arc át, k önyebb volt valami kev ésb é neh ézzel el Qrukkolni.

M ég sosem voltam sz qr ésen. Nem tudom, van-e b ármi bajom. Peti nagyot szusszant, a hangja csod álkoz ó volt, amikor megsz ólalt.

Azt hittem &

Mondtam, hogy nem voltam sz qz morogta J ácsint. Ha a f érfi m ég ezt sem hitte el, akkor mit reag álna, ha elmes éln é, hogy az apja veri és kihaszn álja?

K özben t ényleg agg ódott. Orvoshoz sosem mert menni, és b ár az interneten sok mindennek ut ánaolvasott, nem tudta kaverni a fej éb Ql, hogy b ármivel megfert Qz Qdhetett.

Ha gondolod, elviszlek valahov á, ahol keveset k érdeznek. J ácsint meglepetten mozdult, hogy Petire n ézhessen. Nem eg észen tudta mire v élni az aj ánlatot.

Tess ék?

Kicsit agg ódom az ért, ahogy n éha viselkedsz. Elmondan ád, ha bajban lenn él, ugye?

J ácsint nem b írt felelni, de nem is volt r á sz üks ég. A mobilja megmentette. Amikor azonban megl átta a h úga nev ét a kijelz Qn, kiss é f élve sz ólt bele.

Szia!

Merre vagy? A k önyvt árban biztosan nem. J ácsint makacsul hallgatott, a h úga azonban megel égelte. Sz óval m ár el Qttem is titkaid vannak?

J ácsint kez ében megremegett a telefon.

Nem figyeltem, mennyi az id Q felelte ink ább, és figyelmen k ív ül hagyta, hogy Lili morcosan belef új a telefonba. Hol tal álkozzunk?

Ahol akarsz.

A l ány minden tov ábbi n élk ül megszak ította a h ív ást, J ácsint pedig d öbbenten b ámult maga el é. J ól felbosszanthatta Lilit, pedig nem állt sz ánd ék ában. Csak épp nem akarta bajba sodorni &

J ácsint üv ölteni tudott volna, m égis csak ácsorgott mozdulatlanul a szoba k özep én. Mintha b ármit csin álna, csak rosszabbodna k ör ül ötte minden. Pont, mint az anyja eset ében &

Jácint?

Peti óvatosan végigsimított a vállán, majd amikor nem ütközött ellenállásba, a hátához simult. Jácintnak jólesett a közelség, kicsit oldalra fordította a fejét, a férfi pedig értette a célzást, puha csókokat szórt a nyakára. Jácint szinte fizikai fájdalmat érzett, amikor kitépte magától az ölel és éb Ql.

Indulnom kell.

Megfordult, hosszan, szenvedélyesen csókolta meg még egyszer a férfit, aztán gyors léptekkel az elszobába ment, felvette a cipőjét.

Legközelebb mikor érsz rá? kérdezte a férfi, amikor a meglepetésből felocsúdva utolérte.

Szerdán.

Még egy utolsó, lopott szájrapuszi, aztán Jácint már a lakáson kívül ül volt.

Végül rávette a testvérét, hogy a szokásos helyen találkozzanak, de Lili szinte rá sem nézett. Amint meglátta, sarkon fordult, és a kapu felé igyekezett.

Most komolyan haragszol?

Jácint alig bírta leépt tartani a húgával. Úgy tűnt, Lili tényleg megsértődött rá, amiért nem hajlandó beszámolni róla, merre jár.

Kérlek! Nem bírom, ha mérges vagy rám – fogta könnyörgőre Jácint, de a lány csak rápillantott, és mindössze ennyire méltatta.

Jácint megtorpant.

Lili! szólt a lány utána. A húga végül megállt, és visszafordult. Ne csináld ezt velem!

Miért titkolózol?

Fájt a számonkérés, pedig Jácint tudta, hogy ugyanezt tenné. Azzal is tisztában volt, hogy a lánynak mennyire rosszlesik, hogy nyilvánvalóan elhallgat valamit.

Mert ha tudsz valamit, apa kiveri belőled – felelte. Lili hirtelen levegő után kapott, teljesen elápadt. Jácint elmosolyodott. Érted már? A lány lehajtott a fejét, majd bólintott.

De az ért & nem vagy bajban, ugye?

Jácint halkán elnevette magát. Lilihez sétált, magához ölelte, percekig álldogáltak így.

Mentsvárat találtam magamnak, ami kicsit kiragad a hétköznapiakból. Legyen elég ennyi.

Jó. Ha boldoggá teszi, jó.

Jácint nem merte kimondani, hogy boldoggá teszi. Túl ságosan félt tőle, hogy mindez illékony, és amikor beleéli magát, véget ér.

Előre rettegett attól a naptól.

El Qz Q